

Hej Bettina.

Her er vores oplevelse af Mathias' forløb, med øjnene.

Sidste sommer fortalte Mathias flere gange, at han ikke synes han kunne se så godt. Jeg, hans mor slog det lidt hen, troede ind imellem at det var fordi det var lidt sejt at gå med briller. Han kom til skolesygeplejersken i starten af 5. klasse, og hun lavede en synstest, hvor hun sendte en seddel med hjem, og skrev, at han kun så ca 50% på begge øjne og at vi burde kontakte en optikker hurtigst muligt.

Dagen efter gik vi til optikeren og jeg var klar til at Mathias skulle have briller. Han gik selv ind til synsprøven og jeg forsøgte at holde mig neutral. Da hun kom ud og berettede at han ikke kunne afhjælpes med briller – hverken + eller -, blev jeg nu noget flov og måtte jo tage mit barn alvorlig. Jeg blev også rigtig ked af det, idet jeg ikke var klar over, at der fandtes et "synshandicap" der ikke kunne afhjælpes med briller. Vi blev så henvist til dig – Bettina. Du fandt faktisk, at han så endnu dårligere end dels skolesygeplejersken og optikeren havde givet udtryk for.

Mange tanker gik gennem vores hoveder, alt fra selvbebrejdelse over at have ignoreret Mathias' klager over sit dårlige syn, til hvad skal vi nu gøre – det hele var jo meget lettere, hvis han bare kunne få en brille og så vidste vi jo det gik fremad.

Det var da også svært at forstå at et motorisk øvelsesprogram var det, der skulle til for at få Mathias til at se optimalt igen.

Vi kontaktede skolen, fik ham til at sidde forrest i skolen i undervisningen, og prøvede ikke at presse ham til at læse for meget. – alt sammen gode råd fra Bettina. Det blev respekteret og vi gennemgik øvelsesprogrammet hver eneste dag - flere gange om dagen og flittig var han/ vi også. Egentlig uden at give det dårlige for megen opmærksomhed.

Efter relativ få besøg, spørger vi tilfældigt Mathias, hvordan det går med hans øjne og spontant siger han det er blevet meget bedre. Bettina måler næste gang (lidt skeptisk ☺)hans synsevne. Og ja det havde faktisk allerede hjulpet med adskillige % forbedring. Og sådan gik fremgangen i takt med øvelserne.

Mathias var glad – vi var glade, og i dag har han ikke problemer med sit syn. Jeg er i dag fantastisk glad for det forløb vi var igennem. Glad for han ikke blot fik nogle briller han kunne få lov til at slås med resten af livet. Glad for at blive gjort opmærksom på at man kan træne øjnene gennem øvelse. Men fortalte jeg andre om, Mathias' dårlige syn - synes jeg nærmest jeg skulle forklare og undskylde at der ikke lige var en "medicinsk" diagnose at sætte på. Men jeg synes han skulle have det allerbedste – og det har han fået.

Vi føler det har været et yderst grundigt og kompetent forløb, og frem for alt, kan vores dreng kan se normalt igen.

Kærlig hilsen

Jette Bjørn